Anul al 58-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei / În străinătate 6 lei
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 119 Marți 6 Mai 1941
8 Pagini

BIBLIOTECA CENTRALĂ a „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni. Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80. In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR, ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

MAI TARE CA LEGEA

Stricta aplicare a legii este de o mie de ori o mai puternică armă decât legea însăși, iată concluzia logică, simplă, pe care o scoate în evidență realitatea — în toate domeniile — și deci și în ce privește problema evreiască în România, actualizată de cele trei decrete legi ale căror texte le-am publicat în numărul nostru de ieri.

Nu numai teoreticianii dârzei lupte naționaliste, al căror număr și a căror valoare exemplifică în mod indiscutabil clara vedere a generației de intelectuali din rândurile întemeietorilor României moderne, dar chiar mulți dintre cei cari au avut răspunderea guvernării, au dovedit prin măsurile legislative pe cari le-au luat că-și dau seama de importanța pe care pericolul intrușilor îl reprezintă pentru viața normală a pașnicului și ospitalierului popor român.

Dar, încă înainte de protestul lui Ion Brătianu și până eri, cifrele invaziei dovedesc că teoretice rămâneau nu numai generoasa ideologie a legitimei apărări, dar chiar dispozițiile administrative și polițienești cari trebuiau să fie opreliștea năvalei celor nechemați și nedoriți.

Simpla înșiruire a cifrelor constitue justificarea cea mai logică a măsurilor de apărare a autohtonilor, măsuri absolut necesare pentru viața românească în rândurile cărora trebuie să înscrim și decretul privitor la interpretarea și completarea decretelor legi referitoare la trecerea proprietăților rurale evreești în patrimoniul statului.

In baza prevederilor acestui decret mai trec în patrimoniul Statului fermele evreiești, brutăriile, instalațiile de prelucrat paste făinoase, fabricile industriale de spirt, rafinăriile de alcool, distileriile, fabricile de substanțe și produse medicamentoase, drepturile asupra subsolului dacă aparțin proprietarului evreu al suprafeței, materialele lemnoase etc.

Proporțiile pe care le-a luat, în deosebi în ultimii zece ani, acapararea economică a celor de abea sosiți pe meleagurile noastre, îndrituiau de mult o hotărâre energică așa cum este începutul erei de astăzi.

Excepțiile prevăzute de decretul lege din 2 Martie, în ce privește calificarea evreilor, dovedește că România ține seama de cei ai căror părinți, născuți aci, și-au făcut datoria către țară.

Evitarea greșelilor din trecut, prin veghea strictă și inflexibilă în aplicarea tuturor prevederilor legii, este cea mai de seamă îndatorire a oficialității.

Experiențele cari ne-au dus la tragica situație economică de azi a elementului etnic autohton, trebue să ne determine să nu uităm nicio clipă învățămintele pe cari le aminteam la începutul acestor rânduri: aplicarea legilor este mai importantă, decât legile înseși.

Să nu lăsăm totul la discreția organelor în subordine, ci să permanentizăm un control cu conștiința netedă că numai astfel vom dobândi roadele unei legiferări care însumează năzuințele de decenii ale mult obiditului nostru neam.

Orânduirile noui europene, situația internațională, grija imensă și statornică pe care nu e om să nu o înțeleagă în ce privește tragica soartă a fraților noștri refugiați în regatul vechi, ne dau și mai mult dreptul de a rezolvi o problemă de viață pentru neamul românesc, problemă pe care continuele amânări și desele paliative de soluții, au transformat-o într'o chestiune absolut insuportabilă pentru orice națiune liberă preocupată de viitorul fiilor săi.

Cu legea în mână, respectând toate prevederile oficialității cu privire la despăgubiri, trebue să pornim la românizarea practică, pe teren, fiind siguri că înșiși cei vizați prin aceste legiuiri de esență națională, ne vor înțelege, ne vor admite și în amintirea generozității, blândeței și omeniei poporului român, vor căuta pe cuprinsul globului pământesc alte ținuturi unde să se stabilească și să-și găsească prin muncă propășirea pe care o merită, într'un cămin al lor, într'o țară a lor, undeva unde să nu mai trăiască din exploatarea trudei și strădaniei altora.

Răspunsul Ducelui Mussolini

la telegrama de felicitare a d-lui general Antonescu

Cu ocazia victoriei de pe frontul dela Sud-Est, d. general Antonescu a trimis o telegramă de felicitare Ducelui Mussolini, la care a primit următorul răspuns:

„Excelenței Sale Generalului Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, București

Mi-au făcut, Excelență, mare plăcere sentimentele ce ați binevoit a-mi exprima prin amabila d-voastre telegramă și vă transmit în schimb salutul meu cel mai cordial.

MUSSOLINI"

Plenipotențiari ai Reichului in Grecia și Serbia

Berlin, 3 (Rador). — *După propunerea d-lui von Ribbentrop, ministrul de externe al Reichului, Fuehrerul a numit pe ambasadorul Altenburg ca plenipotențiar al Reichului în Grecia și pe ambasadorul Benzler ca plenipotențiar al ministerului de externe, în comandamentul militar din Serbia.*

SITUAȚIA PE TEATRELE DE OPERAȚIUNI

LUPTE CRÂNCENE IN SECTORUL TOBRUK. — OPERAȚIILE MILITARE DIN IRAK

In Irak luptele continuă în jurul aeroportului Habbanya. Trupele britanice, care ocupă acest aeroport sunt încercuite de trupele lui Rașid Ali. Avioanele britanice au bombardat diferite obiective militare și spații unde se concentrează trupele adverse.

După un comunicat din Bagdad, capitala Irakului, o încercare a unor detașamente motorizate britanice de a ocupa portul întărit din Rutba și aerodromul din apropiere, n'a izbutit. Trupele Irakului au ocupat regiunea petroliferă. Zona Basra (Basorah) și coasta golfului Persic sunt ocupate de trupele britanice.

Nu există un front de luptă.

Trupele Irakului acupă diferite poziții între Eufrat și Tigru.

In Africa de nord, luptele din sectorul Tobruk (Cirenaica), care au început Joi, au continuat cu o violență crescândă în zilele următoare fără nici o întrerupere. Trupele din corpul expeditionar german, după ce au străpuns linia exterioară fortificată în mai multe puncte, au pătruns în adâncime și au ocupat câteva forturi.

Ele au întâmpinat o mare rezistență. Comunicatul marelui cartier general german notează că trupele britanice apără cu înverșunare liniile lor întărite. In cursul zilei de eri presiunea forțelor germane a fost mai puțin accentuată ca în zilele trecute, după comunicatul comandamentului armatei britanice de la Cairo.

In regiunea Sollum continuă luptele între coloanele moto-mecanizate germano-italiene și britanice. Aviația germană a bombardat instalațiile portului Liverpool și diferite obiective militare din regiunea Mersey și din sud-vestul Angliei; iar cea britanică Hamburg, Bremen și alte localități de pe litoralul Germaniei de vest.

Intr'un interview acordat de d. dr. Goebbels, ministrul propagandei Reichului d-lui Condahy, fostul ambasador al Statelor-Unite la Bruxelles, pentru ziarul New York Times, d-sa a declarat, între altele, că angajarea marei republici de peste ocean în război alături de Marea Britanie ar duce la o prelungire a războiului și va avea drept urmare o stânjenire a economiei mondiale, o sporire a sărăciei, a mizeriei și a dezordinei.

D. dr. Goebbels și-a exprimat însă încrederea deplină în predominarea Germaniei pe continent și în capacitatea forțelor armate ale acestei țări, așa încât „niciodată o armată americană nu va putea pune piciorul pe continentul european când porturile canalului Mânecei sunt în stăpânirea Germaniei".

R. S.

ION C. BRĂTIANU

ȘI RELAȚIILE ECONOMICE CU GERMANIA

Ceeace caracterizează genialitatea politică a lui Ion C. Brătianu, ceeace se poate urmări ca un fir conducător neîntrerupt în toată opera sa, este simțul lui extraordinar de orientare în cărmuirea destinelor românești.

Acest simț l-a călăuzit la întemeierea unei dinastii străine și urcarea în scaunul domnesc a Regelui Carol I de Hohenzolern; acest simț i-a dat puteri ca să determine intrarea noastră în războiul din 1877—78, ce trebuia să ne aducă independența și regalitatea; acest simț l-a determinat apoi, după dezamăgirile încercate prin răpirea Basarabiei de Sud și ca o pavăză împotriva pericolului rus, să purceadă în 1833 la intrarea României în Tripla Alianță, pregătită personal în întrevederea avută în Septembrie cu Bismark la Bad Gastein și mai târziu cu Contele Karoly, la Viena.

Această aderare la Tripla Înțelegere, intervenită la un an după aceea a Italiei, cu care reprezentam elementul latin în noua grupare de forțe europene menită să contrabalanseze imperialismul slav, a constituit pentru noi nu numai un sistem de siguranță politică, adecuat împrejurărilor de atunci, care actualiza de fapt principiile tradiționale de alianță preconizate de marii noștri Voevozi, în sensul că menținerea noastră ca țară și popor în cercul primejdiilor în care eram strânși nu era posibilă decât prin alianța cu cel mai puternic dintre vecini, dar s'a dovedit din primul moment ca unul din cele mai viguroase instrumente de desvoltare și propășire economică. Alianța politică cu elementul german, activ și întreprinzător, a pus în contact nemijlocit piața noastră cu marea piață germană, economia noastră începătoare cu capitalul și capacitatea tehnică ale economiei germane, dând o desvoltare nebănuită relațiunilor de afaceri dintre cele două economii, care, tocmai pentrucă erau impuse de realități și legi naturale, deschideau încă de pe atunci perspective nelimitate.

Nu e, desigur, o simplă întâmplare, că primele linii de cale ferată — semnul pășirii noastre în faza organizării economice — au fost construite de un consorțiu german și că printre primele investiții de capital străin în vederea punerii în valoare a bogățiilor petrolifere ale țării, cele germane au ocupat un loc de primul ordin, ridicând această industrie la cel mai înalt nivel în ce privește mijloacele technice de exploatare și randamentul producției.

Aceeași participare masivă a avut la noi economia germană în domeniul desvoltării creditului atât a celui comercial, cât și a celui bănesc.

Relațiile noastre cu Viena, Lipsca și Berlinul au fost întotdeauna foarte active și aceasta datorită pe deoparte facilității și culanței în afaceri a firmelor germane, iar pe de alta creditelor lesnicioase acordate firmelor românești. Atât de mare era rolul pe care piața germană îl juca pe piața creditului românesc, încât înseși împrumuturile externe de stat s'au încheiat mai toate prin intermediul băncilor germane, chiar când majoritatea capitalurilor era furnizată de piețele franceze, engleze, etc. Și faptul este explicabil, întrucât Anglia și Franța, deși cele mai mari state capitaliste pe vremuri, ale căror organizații financiare dominau întreaga piață mondială, totuși afacerile lor de credit — ba și cele pur comerciale — cu micile state și în dosebi cu cele din Sud-Estul Europei, preferau să le încheie prin intermediul Vienei și Berlinului, care cunoșteau mai bine capacitatea economică și condițiunile de solvabilitate ale acestor țări și care nu excludeau nici jocul riscului din arsenalul mijloacelor menite să dea impuls afacerilor și expansiunei economice. Datorită acestui spirit comercial prin excelență în care erau pregătiți pionerii economiei germane, datorită rețelelor lor de legături răspândite în tot cuprinsul lumii, prin armata unor comis-voiajori isteți, datorită puternicelor organizații ale creditului în mărfuri și în bani, cum și legendarei corectitudini profesionale a firmelor germane, nu e de mirare că aportul adus de elementul german în creiarea, însuflețirea și propășirea economiei moderne a României a fost neprețuit.

Războiul din 1914 a intensificat aceste legături până în August 1916, când, dacă România a ieșit din Alianță n'a făcut-o ca un act de ostilitate împotriva Germaniei și despărțirea nu s'a produs decât după ce mai întâi Italia denunțase alianța, întrucât declararea războiului, fără consultarea ei, modifica statu-quo balcanic, în care și Italia și noi eram interesați.

După lâncezeala primilor ani de după război, azi reînodăm, în fine, firul întrerupt în 1916, așezând pe baze noui și cu perspective infinite, colaborarea noastră economică cu Marele Reich.

Se cuvine să subliniem, cu acest prilej comemorativ, că starostele primelor noastre legături de colaborare în domeniul economic, ca și în cel politic, cu Germania, a fost Ion C. Brătianu, care, cu simțul orientării lui realiste și clar văzătoare, a știut să aleagă la vremea sa drumul sănătos al propășirii și siguranței românești.

Istoria pune azi în lumină nouă, mai vie ca oricând, justețea concepțiilor și preciziunea orientărilor care au constituit geniul politic al marelui înaintaș.

H. I.

REFORMA ROMÂNIZĂRII BUNURILOR ȘI INFIINȚAREA CENTRULUI NAȚIONAL DE ROMÂNIZARE

Expunerea de motive a d-lui ministru Mihai Antonescu

Decretul-lege pentru înființarea Centrului național de românizare pe care l-am publicat eri, este însoțit de următoarea expunere de motive:

In completarea și pentru desăvârșirea operii de românizare a bunurilor și fondurilor economice de pe teritoriul nostru, am onoare a vă supune spre semnare alăturatul decret privitor la instituirea centrului național de românizare.

Exproprierea bunurilor evreești nu este prin ea însăși decât eliberarea patrimoniului național de infiltrații străine, menite să-i înăbușe originalitatea, independența și viitorul.

Oricât de folositoare ar fi această revizuire a condițiunii bunurilor de pe teritoriul nostru și această reformă de purificare națională a proprietății, adevărata românizare nu stă numai în înlăturarea străinilor, ci în substituirea lor cu elementul românesc și mai ales, în însuflețirea activității economice naționale prin afluxul de vieață al noilor proprietari români.

Opera de românizare trebue întreprinsă deci cu hotărîre, rapiditate și autoritate pentru unele bunuri; cu metodă, echilibru și mijloace financiare efective, pentru altele.

Românizarea proprietății rurale și mai ales urbane se poate face temeinic prin simpla aflare a elementului românesc capabil și muncitor, care să se substitue elementului evreesc, consolidând astfel orașele, proprietatea și în genere burghezia noastră de muncă, prin legarea ei tot mai dreaptă de beneficiile proprietății românești.

Fondurile comerciale și industriale, nu sunt numai bunuri, ci ființe. Stăpânirea lor cere capital, pregătire, experiență și sprijin. Altfel fondul comercial, din instituție vie se transformă în proprietate moartă.

Creiarea grabnică a unor condiții economice și financiare apte să sprijine elementele de pregătire și experiență pentru a le ajuta să intensifice viața economică, cu sprijinul Camerilor de comerț și al organizațiilor profesionale comerciale și industriale, iată unul din marile comandamente ale operii de românizare.

Din aceste nevoi a purces Centrul național de românizare.

El este organul menit să facă din exproprierea bunurilor evreești o mare reformă constructivă, educatoare și înstăritoare a elementului românesc, prin alegere aspră, atentă și sigură a celor îndreptățiți.

El este organul învestit cu sarcina românizării progresive a vieții economice cu funcțiuni și posibilități proprii pentru a în-

(Continuare in pagina 2-a)

CAPITULAREA ARMATEI GRECEȘTI

Generalul Ciolakoglu, șeful armatei elene, semnează condițiile de capitulare la cartierul general din Larissa

Intre adevărul popular și adevărul oficial

Tot in legăt ură cu românii din Iugoslavia

de N. BATZARIA

Printre limbile slave, limba sârbă este, incontestabil, una din cele mai frumoase. E concisă și are o construcție clasică. De asemenea, literatura populară sârbească și în mod cu totul deosebit literatura epică este una din cele mai bogate din Europa. Amintirea bătăliei din anul 1389 din „Câmpia Mierlelor" (Cosovopole), bătălie în urma căreia Serbia dispare ca stat, iar poporul sârb își pierde pentru câteva veacuri libertatea; mai departe, luptele și răscoalele din cursul acestor veacuri pentru recâștigarea libertății pierdute au inspirat și înflăcărat imaginația poeților populari anonimi, care au făurit balade și poeme de o frumusețe și de o măreție, ce amintește deseori frumusețea și măreția poemelor omerice.

Sunt adevăruri pe care le mărturisim cu atât mai bucuros, cu cât noi înșine am tradus din aceste balade și poeme multe mii de versuri. Și deoarece vorbim oarecum în cunoștință de cauză, mai relevăm că în aceste frumoase creațiuni ale spiritului popular sârbesc este destul de des vorba și despre români — despre românii din toate grupurile și din toate regiunile. Iar fapt, pe care ținem să-l scoatem mai cu seamă în evidență, despre români se vorbește totdeauna cu cuvinte de laudă și de prețuire a vitejiei fraților noștri de sânge.

In această direcțiune, poetul anonim, vrând să preamărească pe marii eroi români, nu se sfiește să treacă uneori și peste adevărul istoric. Cităm, ca o dovadă, cazul cu Ion Huniade Corvin, cunoscut în literatura populară sârbă mai mult cu numele de „Iancu Sibianul".

Iancu Sibianul este socotit în literatura populară sârbă ca un mare înțelept și ca un erou de talia lui Marcu Crăișorul, cel mai mare erou legendar al sârbilor și al tuturor slavilor dela Sud. Amândoi sunt întâlniți mereu împreună, iar Marcu Crăișorul ține seamă de sfaturile înțelepte ale prietenului și tovarășului său de arme.

Iancu Sibianul este proslăvit și pentru vitejia cu care a luptat în bătălia din „Câmpia Mierlelor". Faptul n'a putut fi adevărat, deoarece atunci când s'a dat această bătălie, Ion Huniade Corvin era un copil în vârstă de doi sau trei ani. Dar poeții și cântăreții populari nu puteau admite ca un erou așa de mare să nu fi luat parte la bătălia cea mai mare și mai hotărâtoare pentru soarta poporului sârb.

Incă un fapt — acesta mai degrabă cu caracter istoric.

Atunci când la începutul veacului al 19-lea, Caragheorghe, întemeietorul actualei dinastii sârbești, a ridicat steagul revoluției împotriva turcilor și a făcut apel la popor să-l urmeze, cei dintâi care s'au grăbit să răspundă chemărei, au fost — așa stă scris la sârbi și de sârbi — Țintar Iancu și Căpitan Velcu.

După porecla „Țintar", se cunoaște că primul a fost român macedonean. Cât despre Căpitan Velcu, pe care îl întâlnim în cântece de haiducie sârbești, se știe că a fost român din Timoc.

Iată cum, fără preocupări de altă natură, poporul sârb a prețuit în sinceritatea sa pe români. E adevărat că, la rândul lor, și cărturarii sârbi, în frunte cu cel mai mare etnograf al lor Ivan Țviici, au trebuit să recunoască meritele și însușirile românilor și în deosebi foarte importantul rol cultural, economic și civilizator ce au îndeplinit conaționalii noștri în Serbia.

Totuși, când e vorba de a recunoaște numărul acestor români, intră în cumpăna judecății considerațiuni lăturalnice, așa că adevărul oficial încetează de a mai fi adevăr.

De pildă, pe când numai în două orașe — Scopia și Bitolia — numărul românilor macedoneni trece de douăzeci de mii, numărul total al românilor

(Continuare in pagina 2-a)

CONSILIUL DE MINIȘTRI DE VINERI

S'au stabilit măsurile in legătură cu organizarea, instrucția, inzestrarea și aprovizionarea armatei

Vineri, 2 Mai, după amiază s'a ținut un Consiliu de miniștri sub președinția d-lui general Antonescu.

Au participat d-nii: general de corp de armată adjutant Iosif Iacobici, ministrul apărării naționale; general de divizie Gr. Georgescu, ministrul lucrărilor publice; general de divizie Gh. Dobre, subsecretar de stat al înzestrării armatei; general de divizie Constantin Pantazi, subsecretar de stat al armatei de uscat; amiral adjutant N. Păiș, subsecretar de stat al marinei; comandor aviator Gh. Jienescu, subsecretar de stat al aerului; general de divizie C. Z. Vasiliu, inspector general al jandarmeriei; general Alexandru Ioanițiu, șeful Statului Major al Armatei și general Ilie Șteflea, dela președinția consiliului de miniștri.

Consiliul a stabilit măsurile ce urmează a mai fi luate în legătură cu organizarea, instrucția, înzestrarea și aprovizionarea armatei.

PORTURI GRECESTI

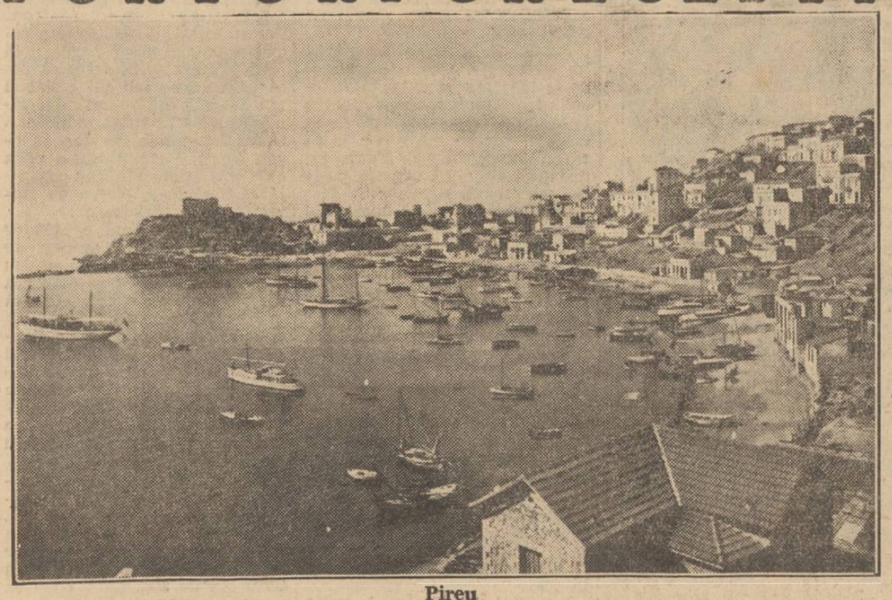

Pireu

RĂZBOIUL DIN BALCANI

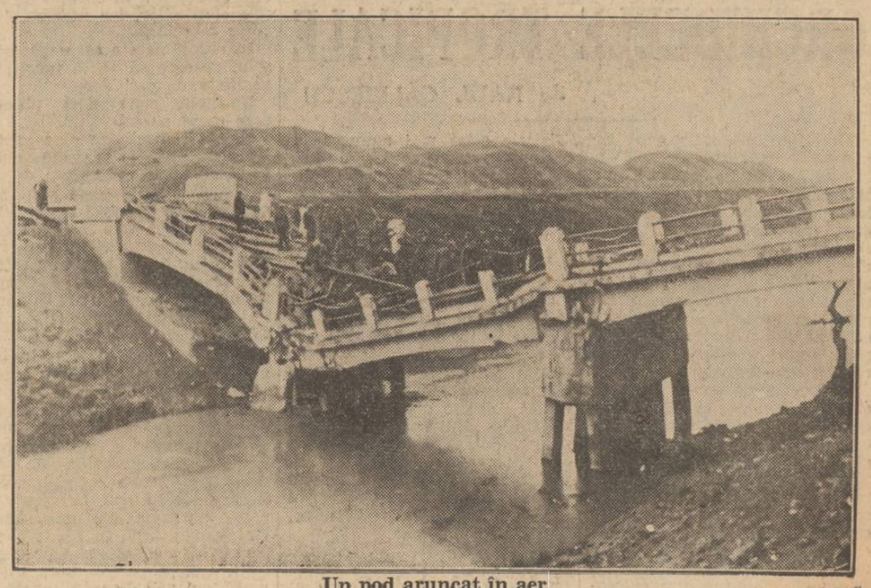

Un pod aruncat în aer